

РЕШЕНИЕ

№ 770

гр. Бургас, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ КР. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря **ВИОЛЕТА К. ДИМОВА**
като разгледа докладваното от **ПЕТЯ КР. ГЕОРГИЕВА** Административно наказателно дело № 20212120205072 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод жалбата на ЯВ. Г. Ш., ЕГН *****, с адрес на местоживееене ***, против наказателно постановление № НП-3374/ 21.12.2020г., издадено от заместник кмета на Община Бургас, с което за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП на основание чл.189, ал.12 и чл.188 вр. чл.178е от ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 50 лева. С жалбата се иска отмяна на обжалваното постановление, като се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованост.

Жалбата е депозирана в преклузивния срок за обжалване от легитимирано лице и е допустима.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност представените по делото доказателства и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 14.12.2020г. на жалбоподателя ЯВ. Г. Ш. е съставен акт за административно нарушение, за това, че на 28.11.2020г., в 22:05 часа в гр.Бургас при извършена проверка, описана в протокол съставен от Н. В. Т.. е установено, че моторно преводно средство с рег.№ ****, марка „Пежо“, лична собственост е паркирано на ул.“Васил Левски“ до № 56 върху тротоар, който е извън определените от общинската администрация места за паркиране в нарушение на чл.188, ал.1 вр. чл.94, ал.3 от ЗДвП.

При покана, в качеството му на собственик Я.Ш. не е посочил на кого е предоставил процесното моторно превозно средство за управление.

Актът за установяване на административно нарушение е бил съставен на жалбоподателя, след като на основание чл.186, ал.2 от ЗДвП е бил оспорен на основание чл.86, ал.3 от ЗДвП фиш за неправилно паркиране № 0062209/28.11.2020г.

Актът е съставен от компетентен орган, видно заповед № 1453/15.06.2015г.

От формална страна в акта за установяване на административно нарушение се съдържат законоустановените реквизити по чл.42 от ЗАНН. При съставянето му жалбоподателят е възразил, като е посочил, че ще представи мотивите си за това в срок. Депозирано е писмено възражение в законния срок.

Сезиран с преписката по акта административнонаказващият орган е приел фактическата обстановка за безспорно установена, поради което за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП, на

основание чл.189, ал.12 и чл.178е от ЗДвП е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 50 лева. От формална страна постановлението съдържа реквизитите по чл.57, ал.1 от ЗАНН. Издадено е от компетентен административнонаказващ орган, съгласно заповед № 416/26.02.2008г. на кмета на Община Бургас, като в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът и наказателното постановление са издадени при спазване на производствените правила, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин вмененото на жалбоподателя административно нарушение по чл.94, ал.3, пр.второ ЗДвП. Посочената разпоредба допуска престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. В конкретния случай, от представения към преписката протокол се установява местоположение на моторно превозно средство „Пежо“ рег.№ ***** върху тротоар на ул.„Васил Левски“ до № 56, което е извън определените за паркиране места.

От представената по делото схема от Община Бургас на обект „Участък от ул.„Васил Левски“ в района на № 54 гр.Бургас“ се установява, че тротоара пред административни № 54 и № 56 на ул.„Васил Левски“ не е сред определените места за паркиране на моторни превозни средства от Община Бургас.

Установената с акта и възприета от административнонаказващия орган фактическа обстановка в наказателното постановление съдът приема за безспорно установена. Същата се потвърждава, от събраните гласни доказателства, чрез непосредствения разпит на свидетелите Н.Т., К. Ц. и Р.Д., констативния протокол, приложен към преписката, представляващ официален документ по смисъла на чл.93, т.5 от НК и останалите писмени доказателства по преписката. Представеният по делото снимков материал на моторното превозно средство не е годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес, с изключение на предвидените в закона случаи. Разпоредбата на чл.189, ал.15 от ЗДвП, предвижда, че снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателства, само когато са изготвени с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата и точния час на нарушението. В конкретния случай ЗДвП не поставя изискване, този вид нарушения да бъдат установявани и заснети с техническо средство или система, при отсъствие на контролен орган и нарушител, поради което приложените към преписката снимки, не се кредитират като доказателство.

От заключението на вещото лице по допуснатата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че при обследване на представения снимков материал и СД се вижда регистрационния номер на процесния автомобил, който е паркиран на тротоара на ул.„Васил Левски“ в нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП, но без да се вижда конкретен номер /адрес/, поради което не може да се определи мястото, на което е бил паркиран. При направения оглед и снимки от вещото лице на мястото, където е посочено, че е заснет автомобила и представения по делото снимков материал и СД, не са установени общи детайли, които по категоричен начин да установяват, че автомобилът е бил на посочения адрес.

По делото са разпитани свидетелите Н.Т., К. Ц. и Р.Д.. Първите двама са преки свидетели очевидци на нарушението, свидетелката Д. е актосъставител. Свидетелите категорично и еднозначни заявяват, че нарушението се изразява в неправилно паркиран автомобил с рег.№ ****, на тротоарна площ в извън обхвата на определените от общинска администрация места за паркиране на ул.„Васил Левски“ №56 в гр.Бургас на дата на 28.11.2020г., в 22:05 часа. Показанията на тези свидетели са непротиворечиви, последователни и логични. Те са годно гласно доказателствено средство, събрано по предвидените в НПК способности, поради което тяхната стойност не може да бъде игнорирана от съда. В конкретният случай основният факт, подлежащ на доказване може да се установява с всички регламентирани в НПК доказателствени средства. В конкретния случай това е сторено, и не поставя никакви съмнения в съставомерността на деянието, а именно че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.94, ал.3 от ЗДвП. Коментираната доказателствена съвкупност обосновава несъмнен извод, че обжалваното наказателно постановление съдържа точно и вярно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено от жалбоподателя. Същият е адресат на отговорността по чл.186, ал.3 от ЗДвП, тъй като фишът за неправилно паркиране в отсъствие на нарушителя се издава на собственика на моторното превозно средство. При съставяне на акт за установяване на административно

нарушение, наказание се налага на собственика на моторното превозно средство, ако не посочи на кого е предоставил управлението му - чл.188, ал.1 ЗДвП. Нарушението е безспорно доказано, поради което правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. От субективна страна същото е извършено виновно, тъй като той е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си и е предвиждал последиците от противоправното си поведение.

Съгласно ТР № 1/2007г. на ВКС преценката за маловажност на случая по чл.28 от ЗАНН се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, но същият не е приложен, това е основание за отмяна, поради издаването на акта в противоречие със закона. В конкретния случай обаче разпоредбата на чл.28, ал.7 от ЗАНН предвижда, че разпоредбите на чл.28, ал.1 до ал.6 от ЗАНН са неприложими, когато в закон е предвидено друго. Разпоредбата на чл.189з от ЗДвП /Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г./ изключва приложението на чл.28 и 58г от ЗАНН за нарушения по ЗДвП. Съобразявайки това, както и разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН, предвид наличието на по-благоприятен закон, съдът счита, че деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на други такива нарушения, поради което и нарушението не може да бъде квалифицирано, като маловажен случай.

Административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е определил наказанието, предвидено за конкретното нарушение. Това налага обоснован извод за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление срещу жалбоподателя, респективно неговото потвърждаване.

С оглед изхода от делото и доказаното виновно поведение, на основание чл.84 от ЗАНН вр. чл.189, ал.3 от НПК разноските по делото за съдебно–техническа експертиза, представляващи възнаграждение за вещо лице, следва да бъдат възложени в тежест на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр.94 от 2019г., в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административния акт е благоприятен, има право на разноски. От изложеното следва, че в полза на Община Бургас следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи в размер на 120 лева, съобразявайки правна сложност на делото и броя на съдебните заседания.

Предвид изложените съображения Бургаският районен съд, на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № НП-3374/ 21.12.2020г., издадено от заместник кмета на Община Бургас, с което за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП на основание чл.189, ал.12 и чл.188 вр. чл.178е от ЗДвП на ЯВ. Г. Ш., ЕГН *****, с адрес на местоживееене ***, е наложена глоба в размер на 50 /петдесет/ лева.

ОСЪЖДА ЯВ. Г. Ш., ЕГН *****, с адрес на местоживееене ***, да заплати в полза и по сметка на Районен съд-Бургас разноски по делото в размер 253,50 /двеста петдесет и три лева и петдесет стотинки/ лева, представляващи възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА ЯВ. Г. Ш., ЕГН *****, с адрес на местоживееене от ***, да заплати в полза и по сметка на Община Бургас 120 /сто и двадесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд-гр.Бургас в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____